

покажъть съ това почетъ и на мрѣты и на живы и на богове и на тѣхны-ты направы. Намиратъ ся Египетскы стомны, наплѣнены съ нѣкаквы смолы, кои-то и днесъ слѣдъ три хыляды годинъ еще джатъ на угоднѣ миризмѣ. Мойсей и въ закона бѣше отрядилъ да ся употреблявать благовонны миризмы. За Атияны-ты ся знае, че за лицето и гржды-ты си употреблявали едны миризмы, за вѣжды-ты си другы. У тѣхъ толкова много ся трошило миризмы, что-то Солонъ въ закона си забранилъ да ся продавать миризмы на мжжіе. Отъ само-себе ся разбира, че въ това и Римлне-ти неостанжли на дырѣ отъ Грьцы-ты. Тий си носили кутіж съ миризмы (*Napthecium*) и въ храма и на бани, па даже и на бой. Кога пропаднжало Римско-то царство миризмы-ты ся забуравили и то до кога-то крестоносци-ты гы надонесли пакъ отъ Азії въ Европѣ. Оттогава гы пакъ заупотребявахъ; въ Франції станжли на модж въ врѣмя-то на гыздавый Франца I, и въ врѣмя-то на Лудовика XV разнесли ся изъ цѣлый народъ. Днесъ за днесъ у просвѣтеный свѣтъ на да ли ще ся намѣри нѣкоя слугыня, коя-то божемъ въ праздникъ да си не намаже главж-тѣ съ бергамонтово или съ трендафилово масла, или да си не напрѣска дрѣхы-ты или божемъ кржпж-тѣ съ нѣкою миризмѣ, размѣсена съ мискъ. Както ся види потрѣба-та отъ миризмы ся е родила отъ желаніе да си потули чловѣкъ неугодный джхъ, като напр. отъ пота, кои-то удря на кысело, а пакъ наспротивъ колко-то прѣднинѣ зимаше цивилизаци-та, коя-то истѣнчи и чувства-та и на обоняніе-то малко по-малко ся пощѣ да си угажда както си угажда и слухъ-тѣ съ музыкѣ, и око-то съ хармонически образы и шареніи, и вкусъ-тѣ съ пріятны съставы отъ хранителны и сладки нѣчта, сготвены въ готвачницѣ. Спорядъ това и миризмы-ты си имѣть законы, както си гы имѣть и гласове-ти и шярове-ти.